

Ставало е въпрос за математиката. Той я приемаше безрезервно като положителна и абсолютно точна наука.

След като ходиха с Фурнаджиев в Чили Димов ни е показвал правени от него снимки, като обясняваше къде точно са правени и при какви обстоятелства.

Димов беше изключителен и като учен, и като гражданин, и като човек. Имаше извънредно широк гръгзор. Много малко ^{от} преподавателите в Ветеринарно-медицинския и Зоотехническият факултет не познавам. Но не бих могъл да го сравня с него един от хората, които имаха неговия ранг. В продължение на десетина години работих при него. Не помня ниго веднаж да е повишил тон и да се ескара, макар че аз не съм бил винаги безпогрешен. Той винаги можеше да разбере и нуждите, и състоянието на човека. При нас работеше един човек от железниците — протичък и изостанал. Димов ми нареди и аз в продължение на една седмица го научих да се подписва. Есенно време той боледуваше и Димов ме пращаше да го навестявам. Може би 80% ^{работното} от времето ние стояхме заедно в една стая. Димов не обичаше да се задържа сам в кабинета си. Често ще седне при този човек и ще се разговори с него. Той правеше също грешки, но Димов никога не му се е сърдил.

Винаги, когато е трябвало да уреди нещо за подчинените си, Димов го е правил с удоволствие и готовност. Имаше стаивчива и широка душа.

Знам много добре, че в ранния период на своята работа Димов собственоръчно е нарисувал за нуждите на факултета много схеми и картини /после и аз правих такива/.

Всички негови лекции биваха винаги посетени. Аз съм го посещавал десетина пъти. Преподаваше много оригинално. В лявата ръка държеше тебешира и непрекъснато рисуваше, /Слушаше си с цветни тебешери/ макар че схемата висеше закачена пред студентите. По такъв начин лекцията изгубваше своя сух, чисто академичен характер, ставаше интересна, увлекателна, лесно се запомняше. Изключено беше Димов да се спре на катедрата и да погледне в своя план, който старателно готвеше за всяка отделна лекция.

Учебника му печатах на машина аз и когато се преместих оставих ръкописите в бурото си.

Димов имаше интересна система на обозначаване добавените допълнително страници. Една стрелка отправяше към добавения лист, две стрелки поставяше върху него, три стрелки обозначаваха новата добавка, която имаше вече върху себе си четири стрелки и т.н. Срещал съм